

باوان و مندالان

نوسینی : لیو تولستوی

وهرگیری له ئینگلیزیه وه : نه که ره م قهره داخی

هه ریه که یان تازه جوانترین بهرگی له بهر کردبوون ،
 بچوکه که یان دایکی بهرگیکی شینی له بهر کردبوو ، که وره که ش
 دایکی بهرگیکی زهردی کالی له بهر کردبوو ، هه ریه که شیان
 له چکیکی سوری کردبوو ، دواى نان خواردن له مال دهرچوون و
 له م لاولای گوماوه که وه راوهستان ، له پیشدا هه ریه که یان نه وی
 دیکه ی بانگ کرد بوئه وه ی بهرگه جوانه که ی ببینیت .. له پاشدا
 دهستیان کرد به یاری کردن ..

هه فته ی پیروزی به خیرایی هات ، خه ریک بوو کاتی
 به کارهینانی گالیسکه ی سه سه هول به سه رچی ، تا ئیستاش
 توپه له به فر له م لاولاوه هه رماوه ، یا له توانه وه دایه و به ره و
 شه قامی گونده که دین وله و چالاییه ی که که وتوته نیوان هه ردوو
 گۆره پانی گونده که وه گوماویکی که وره ی پیکهیناوه .
 له م دوو گۆره پانه وه ، دوو کچی بچوک دهرکه وتن ، که
 یه کیکیان له وی دیکه یان که میک که وره تر بوو ، دایکی

وا به بیریاندا هات که بچنه ناو گومه که وه ، له پیشدا بچوکه که یان چوو به بهرگ و پیلاوه کانیه وه خوئی کرد به گومه که دا ، که ووره که یان هاواری ئی کرد : « مالاشا ... مالاشا و امه که ، نه گینا دایکت لیت نه دات ، له پیشدا پیلاوه کانت دابکه نه ، وامنیش دیم .. » نه وسا هر دوو کیان پیلاوه کانیاں داکن و کراسه کانیشیاں هه لکرداو هه ردوو لاهه چونه ناو ناوه که وه ، ناو تا قوله بیی مالاشا هاتبو ، بویه قیژانی : « نه زانی نه کولکا ناوه که قووله من زور نه ترسم » نه کولکا ووتی : « نه خیر ئیتر له وه قوولتر نابیت ، نه وه هه موو قوولیه که یه تی وهره بولای منه وه .. » نه وسا هه ریه که یان له وی دیکه نزیک بوه وه نه کولکا ووتی : له سه رخو مالاشا ، له سه رخو پرژهی ناوه که م ئی مه ده له سه رخو برو ... » هه ر له م قسانه نه بوه وه ، که مالاشا به قاچی شه قی له ناوه که هه لدا هه مووی به سه ر بهرگه کانی نه کولکادا پرژان و به قورولیته سواغی دا ، ته نانه ت گه یشته چاوو گویشی .. نه کولکا له سه ر نه مه زور له مالاشا توره بوو به ره و رووی رای کرد بوئه وهی ئی بدات .. به لام مالاشا هه ر که دی چی له نه کولکا کردوه زور ترسا و یه کسه ر له گومه که رای کرده دهره وه و به ره و ماله وه چوو ، وا ریکه وت دایکی نه کولکا له ریکاوه نه رویشت چاوی به کچه که ی که وت چی به سه رهاتوو بویه قیژانی به سه ره به چی وات له خوت کردوو گچه به دفره که م ، کچه بچوکه که ووتی : « مالاشا قورولیته ی بوهاویشتم به نانقه ست وای ئی کردم » دایکی نه کولکا ، مالاشای گرت و یه ک زله ی تی سره واند وای کرد که هه موو شه قامه که پرکات له گریه و هاوار بویه دایکی له دهنگی کچه که ی هاته دهره وه و به توره بیه وه قیژاندی به سه ر دراوسیه که یدا " بوله کچه که م نه ده بیت بو ؟ "

ئیتتر هه ردوو ئافره ته که دهستیان کرد به جنیودانی یه کتری ، جوتیاره کان له کوخه کانیانه وه دهره پرین و له ده وریان کوپونه وه ، هه موو به جاریک هاواریان نه کرد که سیش گوی ئی نه بوو چی نه لین و ، نه وه نده ی نه مابوو شه ر له نیوانیاندا دروست بییت . ناله وکاته دا ئافره تیکی پیر دهره که وت که نهنگی نه کولکابوو و به ره و ناوه راستی جوتیاره کان هات و به ناره زاییه وه قیژاندی " نه ی خه لکی به شه ره ف نیوه ناوا ده کن

له هه فته ی پیروزی دا .. " بو نیوه شه ره ف مه ندیه که سوپاسی خوا بکن نه ک له ده وری شه ریکی وا کوپینه وه .. " به لام جوتیاره کان هه رگویشیاں ئی نه گرت و خستیانه لاهه .

کاتیک که هه موو خه ریکی شه رو جنیو بوون ، نه کولکا چوه ژوره وه و بهرگه که ی ووشک کرده وه و نه وسا جاریکی تر به ره و گوماوه که چوو ، به ردیکی بچوکی تیژی گرت به دهسته وه و دهستی کرد به هه لکه ندنی زهویه که بوئه وه ی جوگه یه کی بچوکی ئی هه لکه نیت له کاتیکدا نه م خه ریکی نه مه بوو ، مالاشاش به ره و رووی هات و دهستی کرد به یارمه تی داننی له هه لکه ندنه که دا به هوی پارچه ته خته یه که وه . تانه وکاته جوتیاره کان له ده مه قالی دابوون که له پر ناوه که به خویم پرژایه ناو نه و جوگه بچوکه ی هه ردوو کچه که هه لیان که ندبوو و به خیرایی به ره و رووی جوتیاره کان کشا هه ردوو کچه که ش به ته نیشتی جوگه که وه هاتن به ره و رویان نه کولکا ووتی : " مالاشا مالاشا به سه " مالاشاش ویستی شتیک بلی به لام نه ی توانی نه و پر مه ی پیکه نینه ی پهنگی خوارد بوه وه تیایدا ده ری نه په رینی .. ئیتتر هه ردوو کچه که رایان نه کردو به وپارچه ته خته یه بی نه که نین که وه ک به له م به ناو جوگه که دا نه رویشت و گه یشته ناوه راستی جوتیاره کان ، هه ر که ژنه پیره که نه مه ی دی رووی کرده هه ردوو ژنه شه رکه ره که و ووتی : " نیوه که میک ریزی خوا ناگرن !!! " نه وه نیوه به هوی نه م دوو کچه بچوکه وه شه ر نه کن ، له کاتیکدا نه وان ده میکه له بیریاں چوته وه ، نه وه تا به یه که وه به خوشی و به ختیار ی یاری ده کن به خوا نه وان له نیوه ژیرترن ، هه ردوو ژنه شه رکه ره که سه یری دوو مناله بچوکه که یان کرد و له خوین به شه رم هاتن ، له کاتیکدا هه موو جوتیاره کانیش دایانه پر مه ی پیکه نین و به بی هوشی خوین ته ریقی گرتنی و به کوخه کانیاندا بلا بوونه وه .

سه رچاوه :

The World's classics :

— STORIES —

by : Leo Tolstoy pp 201 — 204 London .